

N:o 142.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 maj 1903.
 — — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändring af vissa i kungl. kungörelsen den 10 november 1882 meddelade bestämmelser beträffande förvaltningen af kronans jordbruksdomäner.

(Statsutskottets utlåtande n:o 91.)

Till Konungen.

Under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 28 november 1902 har Eders Kungl. Maj:t i en till Riksdagen samma dag aflåten proposition (n:o 5) föreslagit Riksdagen att för sin del besluta,

dels att de i 15:e och 17:e punkterna af kungl. kungörelsen den 10 november 1882 meddelade bestämmelser angående förvaltning af kronans jordbruksdomäner skulle utbytas mot följande stadganden:

15:o. Arrendators nybyggnadsskyldighet skall, därest nybyggnad anses erforderlig, före egendomens utarrendering såväl i afseende på byggnadernas beskaffenhet som kostnaden därför noggrant bestämmas och i arrendekontraktet angifvas.

Utan föreskrift i arrendekontraktet eller domänstyrelsens medgifvande må ny- eller ombyggnad af kronans hus vid egendomen icke företagas.

Varder af arrendator med domänstyrelsens begifvande och efter plan, som af densamma blifvit godkänd, byggnad uppförd, som ej innefattas under den arrendatorn enligt arrendekontraktet ålagda byggnadsskyldigheten, ankommer på domänstyrelsens pröfning, huruvida öfverbyggnaden må arrendatorn godtgöras genom eftergift i närmaste årens arrende eller vid egendomens afträdande af den nye arrendatorn; dock bör vid bestämmande af sådan godtgörelse tagas i beräkning den nytta, som genom den nya byggnaden kan arrendatorn under återstående arrendetiden tillskyndas.

Ersättning för verkställd öfverbyggnad, hvartill nuvarande arrendator enligt de för hans arrende gällande föreskrifter kan finnas berättigad, skall af den nye arrendatorn gäldas, där icke i arrendekontraktet med honom varder annorlunda bestämdt.

Om, på grund af särskilda förhållanden, hemman eller lägenhet anses lämpligen kunna utan åbyggnad utarrenderas, må arrendator från all byggnadsskyldighet befrias.

17:o. Inträffar brandskada, vare arrendator skyldig att skadan bota till den omfattning domänstyrelsen bestämmer och med den brandskadeersättning, som erhålles. Kronan uppbär och tillhandahåller, sedan plan för nybyggnaden blifvit fastställd, arrendatorn brandskadeersättningen i den mån densamma för byggnaden erfordras; skolande, därest kostnaden för nybyggnaden öfverstiger den kronan tillerkända ersättningen, det öfverskjutande beloppet arrendatorn godtgöras genom eftergift å närmaste årens arrende eller vid egendomens afträdande af den nye arrendatorn.

dels ock att, då första gången utarrendering skedde af kronoegendom, som för närvarande vore upplåten genom arrendekontrakt, däri byggnadsskyldigheten bestämts enligt andra grunder än de genom 1882 års kungl. kungörelse stadgade, eller af kronoegendom, som ej förut varit för statsverkets räkning utarrenderad, momenten 2, 3 och 4 i 15:e punkten af samma kungörelse, sådana de nu gällde, skulle tillämpas.

Riksdagen har på de i propositionen angifna skäl bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Stockholm den 20 maj 1903.

Med undersåtlig vörndnad.
